

SEINASTA FERÐIN

Lagt til rættis: Vilmund Jacobsen

Jóngerð Lamhauge á skrivstovuni í Runavík og Mikala Gulklett á verkstaðnum í Tórshavn

Gravsteinar og Danstein lagt saman

Við samanleggingini til P/f Gravsteinar-Danstein kann fyrítøkan veita eina enn betri tænastru

Sp/f Gravsteinar og P/f Danstein hava lagt saman og kallast nú P/f Gravsteinar-Danstein.

Mikala Gulklett heldur fram á deildini í Tórshavn og Jóngerð Lamhauge í Runavík. Tær hava tilsaman 60 ára starvsroyndir við gravsteinum og eru góðar í ráðum og geva fegin óbindandi tilboð.

Danstein í Runavík heldur fram sum áður við stórar framsýning og kundamóttøku.

Gravsteinar í Tórshavn heldur eisini fram sum áður. Tó verða nakrar um- og útbyggingar gjørdar. Framsýningin verður dagfjórð og víðkað, og ein nýggj kundamóttøka verður bygd. Her verða góðar umstøður hjá viðskiftafólki at fáa vegleiðing og siggja eitt stórt úrval av dekoratiónum, lampum og øðrum.

Verkstaðið verður óbroytt.

Sergjörd tekniskipan

Hjá P/f Gravsteinum-Danstein eru viðskiftafólk vælkomin at verða við til at tekna steinin. Steinurin verður teknaður í einari sergjördari tekniskipan, og

viðskiftafólk fáa eina fotomynd av steininum – júst, sum tann endaligi steinurin kemur at siggja út.

Mest seldu steinar eru úr granitti, sum er best egnað til tað harðbarnað føroyska veðurlagið.

Møguleiki er eisini at keypa stein úr føroyskum gróti-ella sjálvur at koma við haga-gróti og fáa navn høgd í. Viðskiftafólk kunnu eisini sjálvi sniðgeva og fáa steinin gjørdan eftir egnum ynski.

Umframt tær mest vanligu dekoratiónirnar, kunnu viðskiftafólk eisini koma við egnari mynd sum kann hoggjast, sandblásast, prentast, graverast ella lakkerast á steinin.

Enn betri tænastru

Við samanleggingini til P/f Gravsteinar-Danstein kann fyrítøkan veita eina enn betri tænastru.

- Vit seta eisini steinin upp og hampa um grøvina eftir ynski. Eisini gravera vit nýggj nøvn og umvæla skriftina á gomlum gravsteinum, siga tey hjá P/f Gravsteinar-Danstein.

LÍV: - EINGIN JARÐARFERÐ ER EINS

- Ein jarðarferð er ikki bert ein avgreiðsluspurningur. Hon er nógv djúpari enn so!

Orðini oman fyri eigur Lív Clementsen, sum er kvinnan handan “biðimansfyrítøkuna Sólsetur”, ið er ein teirra, sum veitir fólki eina hjálpanði hond í samband við jarðarferðir, heilt ella partvíst – alt eftir tørvinum hjá teirri einstøku familjuni.

Tá avvarðandi ringja og biðja um eina tænastru frá fyrítøkuni, ger Lív eina avtalu um at møtast, har tey ynskja tað.

- Tað er gott hjá eini familju, at øll kunnu vera saman og taka avgerðir, bera síni ynskir fram og koma við spurningum í samband við jarðarferð og eisini er víð, sum tey flestu ynskja eftir jarðarferðina. Vit taka okkum av øllum - frá at veita eina kistu til at skipa fyri ervinum, sigur hon.

Virðing fyri avvarðandi

Lív Clementsen vísir á, at fyri summi er tað fyrstu ferð, at tey standa í slikari støðu.

- Tí er tað umráðandi, at eg gevi mær góðar stundir at lurta eftir tí, sum verður sagt.

Í hesum samskipti fær Lív Clementsen at vita um ynskir og tørvir hjá teimum syrgjandi, og her kann eitt nú vera ynski um ein solosang, eitt kór ella ein at spæla eitt stykki. Í slikum føri roynir hon uppfylla ynskini, ið tey avvarðandi hava og spyrja fyri tey.

Royndirnar hjá Lív Clementsen eru, at eingin jarðarferð er eins.

- Tí eri eg sera eym um hesa tænastru, sum er viðbrekin og er serstøk upp á allar mátar. Tað er umráðandi hjá mær at vísa størstu virðing - og at tey avvarðandi kenna tað virðiligt, sum gjørt verður. Eg royni altíð at verða við, um andakt verður hildin og til sjálva jarðarferðina, sigur hon.

Eingin vani

Hesi sjei árin, sum Lív Clementsen hevur rikið sína fyrítøku, hevur hon verið til hjálpar hjá nógvum avvarðandi, sum hava mist ein av sínum kæru – bráðliga – ella eftir longri sjúkralegu. Talan er bæði um børn, fólk í bestu árum og eldri.

Tað er altíð syrgiligt, tá eitt menniskja fer foldum frá. Men, serliga rakar hetta meint, tá talan er um børn. Tað eina árið seldi hon ikki færri enn seks barnakistur innan fyri bert seks mánaðir.

- Eg kann bara siga, at eg komi ongantíð í vana, tá børn fara, ella tá eg standi við børnum, sum hava mist eina mammu ella ein papa - ella stóðuna, tá ein maður ella kona eru í sjokk, tí makin doyði uttan nakra ávaring, sigur Lív Clementsen.

Og hon leggur álvarsum aftrat:

- Eg havi eisini møtt somu familju nakrar ferðir í einum og sama ári.

Kennir sorg og sakn

Kensluna av sorg og sjálv at syrgja hevur Lív Clementsen eisini havt tætt at sínum kroppi. Men, hon er fullgreið um, at sorg er ongantíð eins hjá nøkrum.

- Vit mistu okkara fyrsta barn. Eina viku, áðrenn eg skuldi eiga, var einki lív. Eg misti pápa, tá eg var 27 ára gomul. Tað var ógvuliga ringt, og hóast tað næstan eru liðin 30 ár, situr saknurin framvegis har. Nøkur fá ár seinni doyði sonur beiggja mín av bilvanlukku, bert 20 ára gamal. So, eg veit, hvat tað er at missa, greiðir hon frá.

Lív Clementsen vísir á, at hon í arbeiðnum hevur lært, at tey avvarðandi kanska ikki orka so væl at ringja, tá tey eru illa fyri, og tí ringir hon ella fer á gátt hjá teimum fyri at fáa alt upp á pláss.

- Hetta er eitt rættiliga fjølbroytt arbeiði, men eisini eitt arbeiði, sum krevur nakað persónligt av mær, sigur Lív Clementsen

- Her kemur tað aftur, at tað ikki bara er ein avgreiðsluspurningur, men ein ferð saman við teimum syrgjandi hesar dagar. Eg haldi í træðrunum og vísi teimum umsorgan. Hetta er eitt rættiliga fjølbroytt arbeiði, men eisini eitt arbeiði, sum krevur nakað persónligt av mær. Tó havi eg ongantíð angrað, at eg byrjaði fyrítøkuna, leggur hon dent á.

Saman í sorgini

Tað er sjálvandi misjavnt, hvussu nógv er at gera. Onkuntíð kann Lív Clementsen hava fleiri jarðarferðir í sama mánaði, og ein annan mánað eru tær færri.

Hóast hon fær áheitanir frá fólki úr stórum pørtum av landinum, so hevur hon hetta seinasta árið serliga merkt ein vøkstur í áheitanum frá fólki í Suðurstreymoy.

- Vøkturin kemur helst ikki bara av, at

fleiri búgva í Tórshavnar kommunu, men kanska tí, at ein broyting so líðandi er farin fram í tørvinum. Hetta var júst tað, sum tey søgdu við meg, tá eg var í starvsvenjing hjá Baggesen í Hjørring. Tey søgdu, at eftir 10 árum var teirra fyrítøka farin frá at hava 100 jarðarferðir um árið í Norðurljóntlandi til at hava 800, sigur hon.

Fleiri og fleiri ynskja at brúka tænastru hjá Sólsetur, tá deyðsfall er í familjuni. Tá sleppa tey frá at hugsa um alt tað praktiska og velja heldur at vera saman í sorgini sum familja og kunnu hava tíð at tosa við tey, sum koma inn á gólvið ella ringja.

- Soleiðis kunnu tey hvíla í, at tann praktiski parturin er í góðum og tryggum hondum, sigur Lív Clementsen.

Kelda: www.folkakirkjan.fo/ Snorri Brend